

Het was een uur of zeven. De zon was al bijna onder. En ik fietste door de weilanden heen naar huis. Ik was een jaar of 10. (...) Opeens, hoorde ik een auto achter mij naderen. Als vanzelf ging een beetje extra aan de rand van de weg fietsen. Dan kan de auto mij makkelijk inhalen, zo dacht ik. Ik wachtte af. Maar de auto bleef maar achter mij rijden. Ik probeerde even snel over m'n schouder te kijken of het misschien een bekende was. Maar nee, ik zag iemand die ik niet herkende. Ik fietste door, maar de auto bleef achter mij rijden. Ik weet niet of u dit weleens hebt meegemaakt, maar dit voelde niet prettig. Ik werd onrustig en een beetje bang. Wat wilde de bestuurder van deze auto van mij. Wat moet ik doen, dacht ik! Zal ik stoppen? Maar, dan komt die man misschien achter mij aan. Zal ik heel hard wegfietsen of een andere wegnemen. (...) Dat laatste heb ik uiteindelijk gedaan. Door een afslag te nemen, raakt ik deze auto kwijt. Maar, m'n hart klopte flink in m'n keel. Ik weet nu zelfs nog goed, hoe bedreigd ik mij voelde.

Dreiging. Je bedreigt voelen. Daar gaat het ook over in het Bijbelboek Jesaja, waaruit we zojuist hebben gelezen. In de verhalen leren we Jesaja kennen als de mond van God voor het volk en de koning van Israël. God communiceerde via de profeet met de mensen. En andersom kon de koning via Jesaja in gesprek zijn met God. Jesaja heeft in zijn leven, als profeet, in totaal te maken gehad met vier koningen. Vier koningen van Israël, die zich allemaal bedreigd voelden. Bedreigd door andere koningen. Deze vier koningen voelden zich allemaal bedreigd door optrekkende legers van omliggende landen. Optrekkende legers die maar één doel voor ogen hadden: Jeruzalem, de hoofdstad, innemen. Want, wie Jeruzalem heeft, heeft het hele land, die heeft Israël. Deze vier koningen voelen zich bedreigd. Maar op deze dreiging reageren ze allemaal verschillend.

Op zich is dat ook niet zo gek. Er wordt vaak gezegd dat wij mensen (grouw) op drie manieren reageren op dreigende situaties. Als we ons bedreigd voelen zullen we: (1) gaan vechten, terugvechten, (2) vluchten, hard weggrennen of (3) bevriezen, niet meer kunnen nadenken en stokstijf blijven stilstaan. Misschien herken je dit ook wel uit uw eigen leven.

Jeruzalem ligt dus onder vuur. Jeruzalem wordt bedreigd. En hoe reageren deze koningen? Verstijven ze? Rennen ze weg of pakken ze de wapens op om te gaan vechten? Jesaja gaat keer op keer naar het paleis om te ontdekken wat deze dreiging met de koningen doet. Eén van de koningen, koning Achas, zoekt bijvoorbeeld naar allerlei slimme plannetjes om terug te kunnen vechten. (...) Maar, Jesaja, weet nog een vierde manier hoe je kan reageren op dreiging.

Jesaja, is er namelijk van overtuigd dat onze eigen plannen alleen kunnen slagen als we daarbij ook durven te vertrouwen. Koning Achas mag plannen maken, maar hij vergeet om daarbij te vertrouwen, op God. En dat komt Jesaja koning Achas eens haar fijn uitleggen. Jesaja legt uit dat alles in het leven een keuze is. Als mensen moeten we continue keuzes maken, we moeten kiezen. En de vraag die Jesaja daarbij stelt is: welke rol speelt vertrouwen, geloof, overgave bij het maken van die keuzes? Vertrouw je alleen op je eigen intuïtie, ervaring en gevoel? (...) Jesaja gaat zelfs nog verder. Jesaja zegt: overgave aan het hogere, vertrouwen (op God) is onmisbaar om stand te houden bij dreigende situaties. Zonder vertrouwen val je om, houdt je het uiteindelijk niet vol. Zonder vertrouwen wordt de dreiging echt, wordt de dreiging realiteit.

En om zijn woorden kracht bij te zetten, vertelt Jesaja van een droom. Een droom waarin er prachtige bloemen zullen groeien in de woestijn. Een droom waarin iedereen gelukkig zal zijn. Een droom van een volmaakte, een perfecte wereld. (...) Jesaja vertelt heel bewust over deze droom. Jesaja wil namelijk duidelijk maken dat vertrouwen is als dromen van een volmaakte en perfecte wereld. Vertrouwen is een sprong in het diepe wagen. Vertrouwen is niet alleen vasthouden aan je eigen kennis en ervaring. Vertrouwen is eigenlijk dromen met God. En vertrouwen dat God het beste met jou en de wereld voor heeft.

Maar goed, laten we eens naar onszelf kijken. Hoe doen wij dit? Hoe reageren wij op dreigende situaties? Rennen we weg, gaan we vechten of blijven we stokstijf stil staan. Vertrouwen we helemaal op onszelf? Of durven we te vertrouwen op datgene dat buiten onze grip ligt, durven we te vertrouwen op het hogere, op God. (...) Als je de dreiging voelt, op een kruispunt in het leven, net als de koningen van Israël, durf je dan op zo'n moment je over te geven, te vertrouwen (op God)? Durf je op zo'n moment met God mee te dromen van een volmaakte en perfecte wereld. Zonder dat je het bewijs hebt, zonder dat je er zeker van bent, dat de keuze die je maakt goed zal uitpakken. Durven we dat? Durf je dat?

2021 is inmiddels 10 dagen oud. En, als ik eerlijk ben, helpt de dreiging van afgelopen jaar niet om blanco naar dit jaar te kijken. Ik voel ergens een basale angst voor deze onbekende wereld waarin we zijn beland. In wat voor wereld worden mijn kinderen groot, of uw kleinkinderen. Er is zoveel onzeker. En wij mensen houden, over het algemeen, niet zo van onzekerheid. We willen graag weten waar we aan toe zijn. Wat we kunnen verwachten. We willen graag controle houden over ons leven.

Hoe gaan we de komende tijd tegemoet. Te midden van dreiging van ziekte en cruciale keuzemomenten. Met trillende handen of knikkende knieën, zoals we lezen in Jesaja 35? Zinkt de moed ons in de schoenen als we denken aan dit jaar? Zien we allemaal leeuwen en beren op de weg? Of torenhoge bergen waar we niet omheen kunnen? (...) We weten gewoonweg niet wat ons te wachten staat. Maar durf te dromen met Jesaja. Durf te geloven in die droom van een volmaakte en perfecte wereld. Leef met die droom in het achterhoofd.

Dit klinkt allemaal wel mooi en aardig, maar werkt dit nu echt zo? Schetst Jesaja geen fata morgana? Schetst Jesaja geen nep-wereld, een weerspiegeling in de lucht?

Lieve mensen, ik kan jullie niet beloven dat het geluk jullie direct zal toelachen op het moment dat je toevertrouwt, je overgeeft aan het hogere. We kunnen niets anders dan ons toe te vertrouwen aan het verhaal. Dat God ooit de woestijn veranderen in een prachtige oase. Dan zal er geen oorlog, geen verdriet en gebrokenheid meer zijn. Maar zal het geluid van lachende kinderen de wereld vervullen.

Tot die tijd spreekt God ons moed in met de woorden uit vers 4: Volk van Israël, wees sterk en houd moed, want God komt eraan! En dat zegt God tegen ons allemaal. Martin, wees sterk en houd moed, want God komt eraan. (Frans, ...) Wees sterk en houd moed, want God komt eraan.

Zo gaan wij deze lockdown, dit jaar, deze tijd door met deze woorden van God in ons hoofd en hart. Durf te dromen. Ook als er dreiging is. Durf te vertrouwen.